

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

06 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Vladimir Timofti, Ghenadie Nicolaev, Constantin Alerguș, Iurie Bejenaru,

judecând în ședință publică recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Valentina Costăș împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 decembrie 2013, în cauza penală în privința lui

Bejenari Ivan Gheorghe,
născut la 28.02.1984, originar și
locuitor al s. Bulboci, r-nul
Soroca.

Datele referitoare la termenul
de examinare a cauzei:

- *de la 31 mai 2013 pînă la 06*
septembrie 2013 (prima
instanță)
- *de la 22 octombrie 2013 pînă la*
18 decembrie 2013 (instanța de
apel)
- *de la 18 februarie 2014 pînă la*
06 mai 2014 (instanța de
recurs)

Procedura de citare a fost legal executată.

S-au prezentat:

Procurorul Sergiu Crîjanovschi, care a solicitat admiterea recursului cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel în alt complet de judecători.

Avocatul Cornelia Gorencu și inculpatul, care au pledat pentru respingerea recursului, cu menținerea hotărîrii atacate.

Colegiul penal lărgit asupra recursului în cauză,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca din 06 septembrie 2013, Bejenari Ivan, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, a fost condamnat în baza art. 145 alin.(1) Cod penal, fapta fiind recalificată din prevederile art. 145 alin.(2) lit. j)

Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 7 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip închis.

2. Instanța de fond a constatat că, Bejenari Ivan, la 11 aprilie 2013, în jurul orelor 13:00 – 17:00, aflându-se împreună cu Zaveruha Grigore, într-o gospodărie părăsită din s. Bulboci, r-nul Soroca, care anterior a aparținut cet. Gornea Catina, fiind în stare de ebrietate, a intrat cu ultimul într-un conflict apărut din cauza unei datorii avute către victimă, în sumă de 1000 lei, în cadrul căruia, Zaveruha Grigore a scos din buzunar un cuțit și a încercat să-l lovească, inculpatul apărându-se l-a deposedat pe ultimul de cuțit după care, intenționat cu aceeași armă i-a aplicat 4 lovituri cu cuțitul în regiunea cutiei toracice, cauzându-i astfel, lui Zaveruha Grigore, leziuni corporale incompatibile cu viața în rezultatul cărora a decedat.

3. Sentința instanței de apel a fost contestată de către:

3.1 *Procuror*, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei decizii prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 145 alin.(2) lit. j) Cod penal, și luând în considerație prevederile art. 364/1 Cod de procedură penală, ai stabili o pedeapsă de 13 ani și 4 luni închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip închis.

Apelantul, și-a manifestat dezacordul în privința greșitei încadrări juridice de către instanța de fond, iar afirmația instanței precum că, din spaimă inculpatul i-a aplicat victimei 4 lovituri cu cuțitul, a considerat-o necorespunzătoare circumstanțelor cauzei stabilite în cadrul cercetării judecătorești, odată ce în ședința de judecată s-a stabilit faptul că, inculpatul a avut posibilitatea de a evita omorul lui Zaveruha G., întrucât din declarațiile acestuia depuse sub jurământ, s-a constatat că *partea vătămată a scos din buzunar cuțitul ca să-l atace, iar inculpatul l-a lovit cu pumnul în față, ultimul căzînd jos scăpînd cuțitul din mîină*. Din cele relatate reiese că inculpatul a avut posibilitatea să se gîndească la acțiunile sale și urmările lor.

S-a menționat că, pedeapsa lui Bejanari I., este nejustificat de blîndă în coraport cu fapta comisă de către inculpat și cu personalitatea acestuia, care a comis fapta în stare de recidivă, iar după comiterea infracțiunii a încercat să ascundă cadavrul și să se ascundă de la urmărirea penală.

3.2 Succesorul părții vătămate, Pocitari Olesea, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri prin care, inculpatului să-i fie aplicată pedeapsa maximă în limita sancțiunii art. 145 alin.(2) lit. j) Cod penal.

S-a invocat blîndețea pedepsei aplicată inculpatului pentru săvîrșirea infracțiunii menționate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 decembrie 2013, care a fost integral pronunțată la 20 decembrie 2013, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate, menținîndu-se sentința fără modificări.

5. În motivarea soluției sale instanța de apel a constatat că de către instanța de fond prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, corect a fost stabilită vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin.(1) Cod penal.

Colegiul penal a menționat că, argumentele invocate de către procuror și succesorul părții vătămate, referitor la reîncadrarea greșită a acțiunilor inculpatului sunt nefondate, deoarece instanța de fond corect a constatat, că potrivit învinuirii

formulate și probelor prezentate, inculpatul i-a aplicat victimei 4 lovituri cu cuțitul în regiunea toracică, într-o perioadă de timp relativ scurtă de 5-10 secunde, toate penetrante și conform p. 4 al raportului de expertiză medico-legală, nr. 43 (f.d 30-32) au putut provoca decesul.

Instanța de apel a constatat, că instanța de fond corect a concluzionat lipsa respectivului semn calificativ, or cruzimea deosebită se demonstrează prin intenția făptuitorului de a-i cauza victimei suferințe – de ordin fizic sau psihic, care sunt intense, inutile și prelungite în timp. Cruzimea este inerentă oricărui omor, deoarece în momentul omorului victima simte dureri fizice și morale.

Semnul unei cruzimi deosebite există în cazurile în care înainte de a-i curma viața sau în procesul săvârșirii omorului, victima este supusă torturii, schingiuirilor, batjocurii.

Instanța de apel a menționat că, în prezenta cauză, în condițiile descrise și constatate, nu poate fi vorba de calificativul „deosebită cruzime”.

Totodată instanța de apel s-a expus și în privința argumentelor privind aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse blânde, motivând prin faptul că, acestea sunt contradictorii circumstanțelor și împrejurărilor de fapt stabilite de către instanța de fond pe parcursul judecării cauzei.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanța de fond cu respectarea prevederilor art. 61, 71, 75 Cod penal, a ținut cont de scopul pedepsei penale, întru stabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, ce țin de gravitatea faptei, care face parte din categoria infracțiunilor excepțional de grave, urmările prejudiciabile, motivul săvârșirii infracțiunii, personalitatea inculpatului, care este pozitivă, anterior nu a fost condamnat (anteriorul antecedent fiind stins), a recunoscut vina și s-a căit, stabilindu-i inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare în limitele sancțiunii pentru fapta prejudiciabilă comisă, în acest sens luând în considerație și prevederile art. 364/1 alin.(8) Cod de procedură penală, care prevede că inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, a beneficiat de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de legea, în cazul pedepsei cu închisoare.

6. Decizia instanței de apel este contestată cu recurs de către procuror, care solicită casarea acesteia cu remiterea cauzei la o nouă rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecători.

7. Recurentul, în temeiul art. 427 alin.(1) pct. 6) 10) Cod de procedură penală, invocă că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Recurentul nu este de acord cu încadrarea acțiunilor inculpatului, iar constatarea instanței de fond precum că, loviturile aplicate de inculpat au fost aplicate din spaimă și nu cu o *deosebită cruzime*, o consideră necorespunzătoare circumstanțelor cauzei stabilite în cadrul cercetării judecătorești, odată ce în ședința de judecată s-a stabilit faptul că, inculpatul a avut posibilitatea de a evita omorul lui Zaveruha G., întrucât din declarațiile acestuia depuse sub jurământ, s-a constatat că *partea vătămată a scos din buzunar cuțitul ca să-l atace, iar*

inculpatul l-a lovit cu pumnul în față, ultimul căzînd jos scăpînd cuțitul din mîină. Din cele relatate reiese că inculpatul a avut posibilitatea să se gîndească la acțiunile sale și urmările lor.

Se menționează că, pedeapsa lui Bejanari I., este nejustificat de blîndă în coraport cu fapta comisă de către inculpat și cu personalitatea acestuia, care a comis fapta în stare de recidivă, iar după comiterea infracțiunii a încercat să ascundă cadavrul și să se ascundă de la urmărirea penală.

Consideră că, în baza probelor acumulate de către organul de urmărire penală și examinate în instanța de judecată, pe deplin a fost dovedită vina lui Bejanari I., în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin.(2) lit. j) Cod penal.

8. Judecînd recursul declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi respins din următoarele considerente.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecînd recursul, instanța de recurs, respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărîrii atacate.

Hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în baza temeiurilor prevăzute la art. 427 Cod de procedură penală.

Recurentul invocă următoarele temeiuri de casare a hotărîrii atacate:

- instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel de către procuror;
- decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;
- faptei săvîșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

În cazul dat, Colegiul constată că argumentele respective nu își găsesc confirmare în speța dată, reținînd că, instanțele de fond și apel corect au ajuns la o concluzie justă, privind lipsa în acțiunile inculpatului a semnelui calificativ *cruzime deosebită*, care se caracterizează prin, intenția făptuitorului de a-i cauza victimei suferințe – de ordin fizic sau psihic, care sunt intense, inutile și prelungite în timp. Cruzimea este inerentă oricărui omor, deoarece în momentul omorului victima simte dureri fizice și morale.

Conform doctrinei naționale, noțiunea de *cruzime deosebită* se îmbină cu acțiuni sadice, adică cu o tendință anormală spre cruzime, plăcere bolnăvicioasă de a vedea pe cineva suferind sau de a pricinui suferințe, semnul unei cruzimi deosebite există în cazurile în care, înainte de a-i curma viața sau în procesul săvârșirii omorului, victima este supusă torturilor, schingiuirilor, batjocurii sau în care omorul a fost săvârșit prin metode care cu bună-știința vinovatului au fost îmbinate cu aplicarea față de victimă a unor suferințe deosebite (aplicarea unui număr mare de leziuni corporale, folosirea unei toxine cu acțiune chinuitoare, arderea de viu, înecarea, înăbușirea, lipsa îndelungată de hrană, apă etc.).

Potrivit concluziei raportului de expertiză nr. 43 din 18 aprilie 2013, se constată că, la examinarea medico-legală a cadavrului s-au depistat leziuni corporale în formă de plăgi înțepat tăiate (*în total 4*), toate penetrante și care au putut condiționa decesul. Decesul a survenit în urma plăgii **N 1**.

Colegiul penal atestă că, instanțele judecătorești corect au ajuns la concluzia privind lipsa în acțiunile inculpatului a omorului cu o *deosebită cruzime*.

Din cele relatate, rezultă că, decesul victimei a survenit imediat după prima lovitură cu cuțitul în regiunea *toracelui pe stînga cu lezarea pericardului, aortei ascendente cu tamponada cordului*, acesta nefiind supus unei torturi, schingiuiiri sau batjocori.

Argumentele procurorului referitor la pedeapsa aplicată inculpatului în baza art. 145 alin.(1) Cod penal, a fost obiect de examinare în instanța de apel, care a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor dosarului, a respectat întocmai prevederile art. 414 alin.(1) și 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, indicînd temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului procurorului, precum și motivele adoptării soluției sale, inclusiv și în latura pedepsei.

Prin urmare se constată că, la baza sentinței de condamnare au fost puse probele just apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, stabilindu-i, astfel, făptuitorului o pedeapsă echitabilă conform legii în vigoare.

9. În baza celor expuse, Colegiul penal lărgit conchide că, recursul declarat de procuror are un caracter declarativ, problemele de drept invocate nu se conțin în materialele dosarului, iar hotărîrea instanței de apel este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția respingerii recursului ca inadmisibil.

10. Potrivit art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Respinge ca inadmisibil recursul declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Valentina Costăș împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 decembrie 2013, în cauza penală în privința lui *Bejenari Ivan Gheorghe*, cu menținerea hotărîrii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la 20 mai 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Vladimir Timofti

Ghenadie Nicolaev

Constantin Alerguș

Iurie Bejenaru